

UGARTE.—Linazasoro-ren *La otra Guipúzcoa*-ren 141. horrialdean irakurtzen da: «En euskera, Ugarte significa Isla.» Behar bada izan zitekean itsas erdian edo ibai baten erdian urez inguratuturik balego. Beintzat, hori da erderazkoaren zentzuna. Baina euskaldunok, *ugarte* hitza, ez dut uste erderazko *isla*-ren izate justuan erabiltzen dugunik. *Ugarte*, *uharte*, *huarte*, toki-izenak ugari dira Euskal Herriaren zabalean; baina nik personalki ezagutzen ditudanak, Amezketakoa bera ere tartean delarik, bi ibai edo errekaen tartean dauden hauzo edo baserriak dute izen hori. Eta erderazko zentzunera itzuli behar banuke, *entrambasaguas* edo holako zerbait egokiagoa arkituko nuke.

Era honetako zerbait dala, Ugarte, argi dago Mitxelena-ren *Apellidos vascos*-en ere. Ikusi 1953-ko argitaraldiaren 47 eta 103. horrialdeak.

Euskal deituretan ere, «euskalari» edo «etimologilari» artean ere bada holako nahasmendurik aski. Aipatu dugun Mitxelenaren liburuaren ondorean argitaratuak dira beste zenbait liburu gai berean, eta ez dirudi aurreak erakusten digunik atzea zelan dantza; zeren kontu honetan, oraindik, Mitxelenarena da ganorazko bakarra. Gainerakoak ez dute balio deusik.

J. S. M.